

ŞEBNEM İŞİGÜZEL • Hanene Ay Doğacak

ŞEBNEM İŞİGÜZEL 1973 yılında doğdu. İstanbul Üniversitesi'nde antropoloji okudu. İlk kitabı *Hanene Ay Doğacak* 1993 yılında yayımlandı. Aynı yıl Yunus Nadi Öykü Ödülü'ne değer bulundu. Sonra sırasıyla *Öykümü Kim Anlatacak* (öykü, 1994), *Eski Dostum Kertenkele* (roman, 1996), ağırlıklı olarak *Radikal İki'de* yayımlanan yazılarını topladığı *Neşeli Kadınlar Arasında* (deneme, 2000), *Sarmaşık* (roman, 2002), *Çöplük* (roman, 2004), *Resmigeçit* (roman, 2008), *Kirpiklerimin Gölgesi* (roman, 2010) ve *Venüs* (roman, 2013) kitapları yayımlandı. Çocuklar için *Annem, Kargalar ve Ben'i* (2011) yazdı. Hayatını yazarak sürdüren Şebnem İşigüzel, Tamar ile Ararat'ın annesidir.

Can Yayınları, 1993 (4 baskı)

Everest Yayınları, 2001 (1 baskı)

İletişim Yayınları 1167 • Çağdaş Türkçe Edebiyat 161

ISBN-13: 978-975-05-0317-7

© 2006 İletişim Yayıncılık A. Ş.

1-3. BASKI 2006-2014, İstanbul

4. BASKI 2017, İstanbul

KAPAK KONSEPTİ VE TASARIMI Bülent Erkmen

KAPAK UYGULAMA Kağan Gözen

MAKET UYGULAMA Bilge Barhana

UYGULAMA Hasan Deniz

DÜZELTİ Serap Yeğen

BASKI Sena Ofset · SERTİFİKA NO. 12064

Litros Yolu 2. Matbaacılar Sitesi B Blok 6. Kat No. 4NB 7-9-11

Topkapı 34010 İstanbul Tel: 212.613 38 46

CILT Güven Mücellit · SERTİFİKA NO. 11935

Mahmutbey Mahallesi, Devekaldırımı Caddesi, Gelincik Sokak,

Güven İş Merkezi, No: 6, Bağcılar, İstanbul, Tel: 212.445 00 04

İletişim Yayınları · SERTİFİKA NO. 10721

Binbirdirek Meydanı Sokak, İletişim Han 3, Fatih 34122 İstanbul

Tel: 212.516 22 60-61-62 • Faks: 212.516 12 58

e-mail: iletisim@iletisim.com.tr • web: www.iletisim.com.tr

ŞEBNEM İŞİGÜZEL

Hanene Ay Doğacak

İÇİNDEKİLER

Sevgili Bayan Arvadak.....	7
Tabut.....	17
Suya Yazılan Mektuplar.....	29
Bir Öğleden Sonra.....	45
Benimle Ölür müsün?.....	57
Hanene Ay Doğacak.....	67
Şehir Beni Terk Etti.....	73
Bir Filmin Son Sahnesi İçin Gerçek Yaşamdan Alıntılar.....	81
Ayrıntılı Planlarımız Buraya Kadar.....	87

SEVGİLİ BAYAN ARVADAK...

Geldiğin günü çok iyi hatırlıyorum:

Laboratuvar deneylerim yeni bitmiş, sıra kadavra üzerindeki çalışmalara gelmişti. Başkanın verdiği davette cam gibi cilalanmış döşemeler üzerinde kayıp kırdığım sol bacağım yüzünden her gün hastaneye gidip kadavra üzerinde çalışmayı gözüm yemiyordu. Beni çok seven eski bir hocamın yardımıyla laboratuvarıma bir kadavranın gönderilmesi için gerekli izinleri almak çok zor olmadı. Yalnız kadavranın gelmesi iki gün gecikti. Üstelik ikinci gün arayıp kadavranın cinsiyetinin benim için fark edip etmeyeceğini sordular.

Oysa kışklarını kaldırma zahmetine katlansalardı, kendilerine bıraktığım dosyada yapacağım deneylerin üreme organlarıyla ilgili olduğunu, gönderilecek kadavranın cinsiyetinin de önemle ‘dişi’ olması gerektiğini görebilirlerdi.

Telefonda kadavranın cinsiyetinin önemli olup olmadığını soran cılız ve uyusuk sesli doktor –büyük bir olasılıkla ergenlik çağında ses tellerinde meydana gelen bir rahatsızlık dolayısıyla hâlâ küçük bir kız çocuğu gibi konuşuyordu–, uzun uzun kadavralarla cinsel ilişkiye giren öğrenci ve morg

görevlilerini anlatmaya başlayınca sinirlendim ve ona, “Kadavrayı en kısa zamanda göndermezseniz gelip sizi öldüreceğim. Öldürmekle de kalmayıp cesedinizi kadavra niyetine kullanacağım,” dedim.

Asistanım söylediklerime gülüyor, bir yandan da elindeki notları temize çekmeye çalışıyordu. Öğle yemeğinden sonra kadavra üzerinde yapacağımız çalışmayı asistanıma anlatırken kapı çaldı. Aklıma aradığımız sekreter için gazete-ye verdiğimiz ilan geldi. Bir sürü kadınla görüşmek zorunda kalacağımı düşündüm. Üstelik çoğuna aynı soruları soracaktım:

“Daha önce nerede çalışıyordunuz?”

“Hangi okuldansınız?”

“Nerede oturuyorsunuz?”

“İstedığınız ücret nedir?”

“Biz yoğun bir tempoyla çalışırız, umarım bize ayak uydurmakta güçlük çekmezsiniz. Çalışma saatlerinin uzaması sizin için problem yaratır mı?”

Bu soruları çoğaltabiliriz. Hatta sözcüklerin yerlerini değiştirip de sorabiliriz. Ama inanın, yanıtlar hep aynı olacaktır. Soruları sürekli tekrarladığınızı fark etseler bile utangaç ifadelerini bir kenara bırakıp sinirlenmez, sıkıldıklarını belli etmezler. Heyecandan ara sıra nazikçe boğazlar temizlenir, dudakların üzerlerinde biriken ter damlacıkları rujların dağılmamasına özen gösterilerek hafifçe siliniverir. Onların yanıtları karşısında yüzlerine ilgisizce bakarsanız gözlerindeki umutsuzluk ve çaresizlikle karşılaşsınız. Açlıktan nefesinizin koktuğu işsizlik günlerinizi hatırlamanız zor olmaz. Karşınızdakine “Sizi işe alıyorum,” demek geçer aklınızın bir köşesinden. Sonra yarım saat, üç saat, bir gün, üç gün önce görüştüğünüz sekreter adaylarının umutsuzluğunu, çaresizliğini düşünürsünüz. Onların karşısında olmak yerine onların yerinde olmayı hayâl edersiniz. Konuşmayı

biraz uzatır, işlerin yoğunluğundan filan söz edersiniz. Ama bir türlü, “Ben de yıllar önce sizin gibi...” diye başlayan bir cümle kuramazsınız. Kursanız bile sonunu çok başka bir biçimde bitirirsiniz.

Asistanım kalın camlı gözlüklerinin ardından görünen bulanık anlamsız gözlerini bana çevirdi:

“Yeni sekreter adayımız mı geldi dersiniz?”

Kapıyı ben mi, yoksa daha sonra benim gibi sana âşık olan asistanım mı açtı, şimdi hatırlamıyorum, ama gelen sendin.

Seni ilk gördüğümde...

Ben seni ilk gördüğümde öykünü merak ettim. Saçlarının rengi kız kardeşiminkiler gibiydi. Kızıyla siyah arası. Kim bilir güneşte ne güzel görünürlerdi. Kız kardeşim saçlarını evde kendisi boyardı. Ama sen saçlarını evde boyayan kadınlara benzemiyordun. Uzun parmaklı, ince derili ellerine biz cerrahların giydiği türden saydam eldivenler geçirip aynanın karşısında saatlerce oturup hazırladığın boya bulamacısını saçlarına sürecektürden kadın değildin.

Sen, kenarlarına renkli dergilerden kesilmiş kadın fotoğraflarının iliştiirildiği üçüncü sınıf kuaför aynalarının karşısında acemi bir çırağa –boyayı alınına ve ensene sıçratmamaya çalışarak– saçlarını boyatıyor olmalıydın. Gerçek rengi mutlaka sokaklardaki su birikintilerinin soluk kahverengisi gibi bir şey olmalıydı. Bembeyaz teninle bu saç renginin uyuşmadığını ilk sen mi fark etmiştin, yoksa ödünç elbise aldığın 10 numaradaki şeker tüccarının metresi mi? Önce dikkat çekmek için saçlarını sarıya boyatmış olmalısın. Sarı saçlarınla aynaya ilk baktığında yüzünü fark edememiştin, öyle değil mi? Yüzünü egemenliği altına alan solgunluğu, takma kirpikler, koyu renk rujlar ve renkli pudralarla yenebilirdin. Zaten şeker tüccarının metresi-

nin bulduğu, o zamanlar ara sıra yattığın müşteriler de, yaktakta masum bir kız değil, işbilir bir fahişeye görmek istemiyorlar mıydı? Peki sen kendini öyle mi görmek istiyordun? Hani o göbekli geniş burunlu, kırmızı yüzlü olanı, bir keresinde senden ters ilişki istemişti. Tıpkı ilk kez sevişmek zorunda olduğun erkeğe yaptığın gibi ona da karşı koymuştun. Sana o zaman,

“Bu saman sarısı saçların, takma kirpiklerin ve kelebek kanadı gibi boyalı dudaklarınla daha önce de arkadan vermiş olmalısın” mı demişti?

Belki çamurlu su rengindeki saçlarınla ortalıkta dolaşp fahişelik yapsaydın o adam seninle tıpkı küçük bir kızla sevişir gibi sevişebilirdi.

Adam gittikten sonra banyoya girmiştin. Bütün vücudunu kızarıncaya kadar ovalamıştın. Kertenkelelerin değiştirdiği derileri duvar diplerinden topladığın çocukluk günlerini hatırlamıştın. Sonra sen de bir kertenkele oluverip o göbekli, geniş burunlu, kırmızı yüzlü adamın öptüğu, ellerini gezdirdiği ince beyaz derinden ve hatta ruhundan kurtulmak istemiştin. Bunu yapamayacağını biliyordun. Ama en kolay şşu saman sarısı saçlarından ve takma kirpiklerinden kurtulmaktı. Hemen oracıkta kafanı bir güzel tıraşlayıvermiştin. Kendini o halinle yeni doğmuş bebeklere benzetmiştin. Artık kimse kel bir fahişeye sevişmek istemezdi.

Mutluluğun uzun sürmedi, bir yıl boyunca kafanda uzun siyah bir perukla dolaşp durdun. Bir akşamüstü de başındaki o komik perukla fahişeye olmadan önce (sadece basımevinde çalışan, mürekkep kokan sevgilinle yattığın günlerde) çalıştığın markete girdin. Kâğıt mendil, şeker, çikolata aldın. İki yıl öncesine kadar senin oturduğun kasanın başında genç bir kız oturuyordu. Saçları seninkinden çok daha koyu bir çamurlu su rengindeydi. Sıra sana geldiğinde,

“Prezervatif yok mu bu markette?” diye sordun.